

ΚΩΝΣΤ. Β. ΧΙΩΛΟΣ
Δρ Νομικής

Διαπρέποντες Σερραίοι Καλλιτέχναι
ΒΥΡΩΝ ΑΘ. ΦΙΔΕΤΖΗΣ
(Μαέστρος)

Οι κάτοικοι τῶν Σερρῶν ἐπιδίδονται μέ εἶτυχίαν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον· δέν ύστερον ὅμως εἰς τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὰς καλάς τέχνας. Ἰδιαιτέρως συγκινεῖ καὶ ἐκφράζει τούς Σερραίους ἡ μουσική καὶ τὸ τραγούδι.

Αἱ Σέρραι διακρίνονται ἀνέκαθεν διά τὴν πνευματικήν καὶ τὴν μουσικήν των παράδοσιν.

Δόγμα ἀκριβῶς τῆς ὑψηλῆς πνευματικῆς στάθμης των, αἱ Σέρραι — ἀκόμη καὶ κατά τὴν διάρκειαν τῆς μακραίωνος ξενικῆς κατοχῆς των — ἔχουν νά ἐπιδείξουν λίαν ἀξιολόγους ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς πολιτικῆς, οἱ ὅποιοι τὰς προέβαλον καὶ τὰς ἐτίμησαν πανελλήνιως.

Δέν εἶναι σκοπός τοῦ παρόντος δημοσιεύματός μας νά ἀναφερθῶμεν εἰς συγκεκριμένας ἐποχάς, πρόσωπα καὶ πράγματα. Ἀπλῶς θά περιορισθῶμεν εἰς τό νά παρουσιάσωμεν δι' ὀλίγων τὴν προσωπικότητα καὶ τό ἔργον τοῦ μεγάλου μαέστρου Βύρωνος Φιδετζῆ (υἱοῦ τοῦ γνωστοῦ Σερραίου εὐπατρίδου Ἀθανασίου Φιδετζῆ), ὁ ὅποιος διαπρέπων τόσον ἐν Ἑλλάδι, ὃσον καὶ εἰς τό ἔξωτερικόν, περιποιεῖ μεγίστην τιμήν εἰς τὴν ἴδιαιτέραν μας πατρίδα, τὰς Σέρρας, αἱ ὅποιαι ἔχουν τό προνόμιον νά τόν συγκαταλέγουν μέ ύπερηφάνειαν μεταξύ τῶν ἐπιλέκτων τέκνων των. Συγχρόνως, ὅμως, καὶ ὁ χαράσσων τὰς ἀπερίττους ταύτας γραμμάς αἰσθάνεται δεδικαιολογημένην ἐγκαύχησιν διά τόν διακεκριμένον συμπολίτην του Βύρωνα Φιδετζῆν.

Ο Βύρων Φιδετζῆς ἐγεννήθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἥρχισε τάς σπουδάς του περί τὴν Μουσικήν εἰς τό Κρατικόν Ὡδεῖον, ως μαθητής τοῦ Μανώλη Καζαμπάκα καὶ τοῦ Σόλωνος Μιχαηλίδη.

Τυχών ύποτροφίας τοῦ I.K.Y. ἐξηκολούθησε τάς σπουδάς του (βιολοντσέλο) εἰς τάς Μουσικάς Ἀκαδημίας Βιέννης καὶ Ντέτμολντ, τό δέ ἔτος 1975 ἥξιώθη σχετικοῦ διπλώματος παρά τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης.

ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας:

Τό ετος 1977, κατόπιν τετραετευς φοιτήσεως είς τήν περίφημον τάξιν διευθύνσεως δρχήστρας του Χ. Σβαρόφσκου, ἔτυχεν ἐτέρου διπλώματος.

Πέραν τούτων, παρακολούθησε πάμπολλα σεμινάρια και ἀνέπτυξε τοιαύτην και τοσαύτην καλλιτεχνικήν δρᾶσιν, δι' ᾧ ἐτιμήθη παρά τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διά τοῦ Βραβείου Μοτσενίγου, ώς και παρά τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος και τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης.

Ἐνεφανίσθη ώς σολίστ και μαέστρος μεθ' ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν συμφωνικῶν δρχήστρῶν και ἔνων συγκροτημάτων εἰς τήν Ἑλλάδα (Φεστιβάλ Ἀθηνῶν - Κερκύρας - Ἡρακλείου κλπ.), ώς και εἰς τό ἔξωτερικόν (Αύστρια - Γερμανία - Ιταλία - Πολωνία - Βραζιλία - Βουλγαρία κ.ἄ.).

Συνειδηγάσθη μετά τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς και ἀπό τοῦ ἔτους 1985 είναι μόνιμος μαέστρος αὐτῆς.

Ἐχει παίξει πρωταρχικόν ρόλον εἰς τήν δισκογράφησιν τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς δημιουργίας. Υπό τήν διεύθυνσίν του και διά τῆς συμμετοχῆς 1) τῆς Φιλαρμονικῆς Ὁρχήστρας τῆς Σόφιας και τῆς Ἐθνικῆς Χορωδίας τῆς Βουλγαρίας, 2) τῆς Συμφωνικῆς Ὁρχήστρας και Χορωδίας τῆς Βουλγαρικῆς Ραδιοφωνίας, 3) τῆς Ὁρχήστρας δωματίου «Σολίστες τῆς Σόφιας» και προσωπικῆς συμμετοχῆς του ώς σολίστ τοῦ βιολοντσέλου στό «Τρίο» τοῦ Μανώλη Καλομοίρη, ἡχογραφήθησαν εἰς δίσκους, κυκλοφοροῦντας ἡδη, τά σημαντικάτερα ἔργα τῶν Ἑλλήνων κλασικῶν συνθετῶν (Καλομοίρη - Πετρίδη - Σκαλκώτα - Βάρβογλη - Εὐαγγελάτου - Σαμάρα - Κωνσταντινίδη - Σισιλιάνου κ.ἄ.).

Ἀπό τῆς 1ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1990 είναι ὁ ἐπί κεφαλῆς ἀρχιμουσικός τῆς «Κρατικῆς Φιλαρμονικῆς τῶν Οὐραλίων» εἰς τό Σβέροντλοφσκ τῆς τέως Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἀπό τοῦ ἰδίου ἐπίσης ἔτους τυγχάνει «ἐπίτιμος προσκεκλημένος ἀρχιμουσικός» τῆς Συμφωνικῆς Ὁρχήστρας τοῦ Πάζαρτζικ τῆς Βουλγαρίας.

Κορυφαίο ἐπίτευγμα τῆς καλλιτεχνικῆς δραστηριότητάς του ἀποτελεῖ ἡ πρώτη παγκόσμια ἐκτέλεση και ἡχογράφηση ὀλοκλήρου τοῦ κύκλου τῶν «36 Ἑλληνικῶν Χορῶν», τοῦ διάσημου Ἑλληνα μουσουργοῦ Νίκου Σκαλκώτα, πού ἡχογραφήθηκε σέ ἓνα πολύτιμο διπλό δίσκο C.D. και συνοδεύεται ἀπό ἐπεξηγηματικό ἐνθετο μέ τον ἀναλύσεις και ίστορικά ντοκουμέντα. Ἡ ἡχογράφηση ἔγινε στήν πρωτεύουσα τῆς Ρωσικῆς Δημοκρατίας Σβέροντλοφσκ (Αίκατερίνενπορογκ) μέ τήν κρατική φιλαρμονική τῆς Ὁρχήστρα «τῶν Οὐραλίων» ὑπό τήν καλλιτεχνικήν ἐπιμέλεια και μουσική διεύθυνσή του, τά δέ ἔξοδα τῆς ἡχογραφήσεως καλύφθηκαν ἀπό τό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἵδρυσης σ' αὐτό "Εδρας Μουσικολογίας".

Ο μαέστρος Βύρων Φιδετζῆς συνεχίζει και θά συνεχίζη τάς καλλιτεχνικάς του δραστηριότητας τόσον ώς ἐκτελεστής τοῦ Ὁργάνου και Σολίστ τοῦ βιολοντσέλου, δσον και ώς διευθυντής Συμφωνικῶν Ὁρχηστρῶν

εἰς συναυλίας μέ εργα τοῦ διεθνοῦς Κλασικοῦ Ρεπερτορίου, κυρίως ὅμως μέ εργα τῶν Κλασικῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, εἰς τὴν προσπάθειάν του νά γίνουν αὐτά γνωστά καὶ ιτῆμα τῶν εὐρυτέρων ἑλληνικῶν λαϊκῶν στρωμάτων, ἀλλά καὶ ἐκτός τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητο θησαυρόν τῆς Ἑλληνικῆς κληρονομίας.

Εἰς ἀναγνώρισιν τῆς σημαντικοτάτης συμβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν προβολήν καὶ διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς δημιουργίας διά τῆς ἐκτέλεσεως ἔργων Ἑλλήνων μουσουργῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τό ἔξωτερικόν, τό Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν κατά τὴν συνεδρίαν τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1986 ἀπεφάσισεν ὅμοφώνως, ὅπως ἐκλέξῃ τόν Βύρωνα Φιδετζῆν ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν.